

Obecní noviny

Vydává
Obecní úřad

MÝSLOČOVICE

Ročník XIX.

číslo 66

léto 2021

Vážení spoluobčané,
dovolte mi, abych vás po půlroční odmlce přivítal u dalšího vydání obecních novin. Kvůli covidu byly v letošním roce opět zrušené společenské akce, ve školách probíhala distanční, popřípadě rotační výuka, omezena byla možnost využití služeb i nákupů. Doufejme, že s přibývajícím časem se situace už bude jenom lepší a my se pomalu vrátíme do života, na který jsme byli zvyklí.

Postupně se už začínají plánovat akce, které obec organizuje, případně se na nich podílí. Na konec měsíce srpna chystáme ve spolupráci se složkami v obci ukončení prázdnin, v Háji by mohla proběhnout další z velice povedených akcí zaměřená na určité historické období, stejně tak plánujeme i Vítání občánků, tentokrát už opět v obřadní síni na obecním úřadě.

Přesto že se nám v letošním roce nedaří uspět se žádostmi o dotace, připravujeme postupně další projekty, popřípadě realizujeme investice menšího rozsahu z rozpočtu obce. Plánovaná rekonstrukce mateřské školy byla z důvodu nepřidělení dotace jak z Ministerstva pro místní rozvoj ČR, tak i z Ministerstva financí ČR odložena na další rok, kdy zkusíme znovu požádat o finanční podporu, bez které nejsme schopni tento projekt realizovat. Zpracovává se projektová dokumentace na opravu schodů ke kostelu, je zadán vyhotovení projektu na stavbu spojující stezky mezi naší obcí a Machovou, plánuje se vybudování veřejného osvětlení komunikace přes Sokolskou zahradu a areál ubytovny. S projektantem a ve spoluprá-

ci se statikem se snad konečně podařilo najít řešení nových podlah na půdě obecního úřadu, realizovat by se měly společně se zateplením půdních prostor. Ve škole se pracuje na projektu venkovní učebny, tady vzniknou nové učební a skladovací prostory na místě stávajícího plechového skladu. Už v jarních měsících proběhly práce na dětském hřišti, kdy byl na místo přesunutého pískoviště pořízen nový herní prvek a na základě provedených revizí jsme museli odstranit i zjištěné nedostatky stávajícího stavu. Jak jste si mohli všimnout, po obci jsme zkušebně vysadili levandulové a letničkové záhony. Záměrně píšu zkušebně, protože ne všude tyto záhony vypadají tak, jak by měly. Pro příští rok máme alespoň inspiraci k tomu, kde a jakým způsobem máme tuto výsadbu upravit. Po dopracování žádosti o dotaci se nám z pozice náhradníků podařilo napotřetí uspět při získání finančního příspěvku na rekonstrukci chodníku k Mískovicím.

Realizaci stavby bude mít na starosti společnost HLAVA – STAVBY s. r. o., chtěli bychom ji dokončit ještě v letošním roce. Zcela určitě nejnákladnější projekt, kterým je odkanalizování obce, už má další posun. Bylo vydáno pravomocné územní rozhodnutí, momentálně se zpracovává dokumentace pro stavební povolení a prováděcí dokumentace. Na podzim už tak budeme moci žádat o stavební povolení a příští rok snad i o dotace na tuto akci.

Jak můžete vidět, naplánovaných projektů máme hodně, teď už jenom zbývá získat potřebné prostředky na jejich realizaci. Snad při tom budeme úspěšnější než v letošním roce. To je moje přání na závěr tohoto příspěvku. Stejně tak bych si přál, aby znovu nastartoval i společenský život v naší obci, abychom se opět mohli potkávat na tradičních nebo i nových kulturních či sportovních akcích. Přeji vám hezký zbytek léta.

Pavel Žák, starosta obce

Autor fotografie Jakub Řezník

Mini zprávy z Ječmínku

Covid-19 a následná opatření se dotkly i činnosti DFS Ječmínek. Spolu s dětmi jsme naposledy vystoupili při Žehnání kříže na Potokách v Machové v srpnu 2020 a následně při Slavnostech mládí – sázení doubků a Královničky v září. Od tohoto období jsme se s dětmi potkávali jen náhodně a stále jsme čekali, kdy se budeme moci opět sejit a znovu začít s tancováním a nácviky pásem.

Bohužel tato doba nastala až těsně před prázdninami, kdy náš soubor činnost ukončuje. Proto jsme se rozhodli, že pravidelné setkávání s dětmi obnovíme zápisem stávajících

členů 27. srpna v době od 16.15 do 16.45 hod. v sále hasičské zbrojnice a pokračovat budeme o týden později 3. září zápisem nových dětí opět na hasičské zbrojnici.

Těšíme se, že se s dětmi znovu potkáme s novou chutí do práce. Vždyť už v září nás čeká Vítání dětí do dědiny a v listopadu tradiční Beseda u cimbálu.

Jana Budišová,
vedoucí souboru

Poděkování Ječmínku – Rádi bychom poděkovali všem dětem, rodičům a všem ob-

čanům v dědině, kteří se připojili do výzvy „Klapotání ze dvorku“ a v období Velikonoc vždy v dané časy před domy, na balkonech či na dvorech se svými klapotkami a řehtačkami po dobu tří minut klapotali místo hlasu zvonů. Tento každoroční zvyk mají na starost naši kluci, již druhým rokem ale nebylo možné z důvodu covid-19 a opatření tento zvyk provést tak, jak jsme zvyklí. Proto jsme vyzvali spolu s obecním úřadem a Hlaholem všechny obyvatele, aby klapotali u svých domovů.

DĚTI Z DFS JEČMÍNEK ZVOU MEZI SEBE NOVÉ KAMARÁDY!

Zveme všechny děti, které mají rády lidovou písničku a tancování, k zápisu do DFS Ječmínek.

Požadujeme:

- dovršený věk 5 let
- zájem o lidovou písničku, tanec a hry
- pravidelnost a zodpovědnost v docházce do zkoušek
- kamarádský přístup k dětem

Zápis proběhne v pátek **3. září od 16.30 do 17.00 hod.** v sále hasičské zbrojnice v Mysločovicích.

Pohádkový les

Pohádkový les, který proběhl 8. června v mysločovickém Háji, se dle reakcí dětí i učitelů vydařil.

Devátáci si pro školku a mladší žáky přichystali program, v němž děti plnily různé úkoly. Po splnění úkolů pak účastníci dostali sladkou odměnu a šli zpět do tříd. Věříme, že si všichni Pohádkový les užili a budou na něj v dobrém vzpomínat.

Barbora Čechová, žačka 9. ročníku

Činnost zásahové jednotky obce Mysločovice

První čtvrtletí roku 2021 je pro nás všechny ve znamení pandemie covid-19. Kvůli tomu je naše činnost omezena na nejnужnější práce k zajištění akceschopnosti jednotky pro případné řešení mimořádných událostí. Scházíme se v omezeném počtu, zejména strojníci jednotky.

Začátkem roku jsme od obce získali nové vybavení. Motorové kalové čerpadlo Heron a elektrocentrálu Heron. Toto vybavení nám bude velkým přínosem například při povodních, které naši obec čas od času zasáhnou. Čerpadlo a centrálu jsme již využili při výpomoci na přípravě ledové plochy na bývalém spartakiádním stadionku.

Veškerá teoretická příprava a cyklické kurzy probíhají formou e-learningu, který pro nás zajišťuje Hasičský záchranný sbor Zlínského kraje. Jedná se o kurzy pro velitele jednotky a strojníky jednotky. Kurz pro obsluhu motorové pily si jednotka zajišťuje sama.

V jarních měsících jsme se zaměřili na praktický výcvik nositelů dýchací techniky, techniky 3D hašení, zajištění při práci nad volnou hloubkou a pravidelnou zkoušku čerpadel a motorových strojů. V měsíci dubnu jsme získali dotaci od Zlínského kraje na pořízení tří kusů nové dýchací techniky Dräger PSS 4000. Stávající technika je již nevyhovující, končí jí revize a také HZS už od plnění a údržby upouští. Nová dýchací technika pro nás znamená vel-

ký krok kupředu v modernizaci vybavení jednotky. Díky zařazení jednotky, kdy vyjíždíme i mimo katastr obce a zasahujeme při vyšších stupních poplachu, zejména požáru, jsou kladeny větší nároky na výcvik a vybavení, než je v kategorii JPO V obvyklé. Jednotka je vybavena pro různé druhy zásahu, požáry, povodně, odstranění padlých stromů, únik nebezpečných látek, dezinfekce veřejných i vnitřních prostor. Tento rok je zatím na zásahy klidný. V březnu jsme na žádost pana Fišara odčerpali jeho rybník v lokalitě pod lesem. Dne 18. června proběhlo v naší obci za účasti vybraných jednotek z okolních obcí taktické cvičení. Toto cvičení spočívalo v dálkové dopravě vody a likvidaci dvou fiktivních ohnisek požáru skládky neznámých materiálů za použití dýchací techniky. Cvičení nám bylo vyhlášeno operačním střediskem HZS Zlín. Zúčastnili se jednotky z obcí Sazovice, Hostišová, Machová, Mysločovice a Racková. 24. června jsme byli požádáni o odstranění padlého stromu přes potok, který bránil průtok vody při zvýšené hladině. Jednotka vyjela v počtu 1+3 a strom odstranila.

Když už jsem vzpomněl modernizaci vybavení jednotky, nastala situace, kdy už se na našem hlavním zásahovém vozidle IFA W50 AS16 začal projevovat jeho věk a to drobnými poruchami zejména v elektroinstalaci a brzdách. Na toto vozidlo už začíná být problém

cokoliv sehnat. Přece jen je rok výroby 1979. Objevila se možnost získat novější techniku z obce Prusinovice a to AVII A31 Turbo CAS 8. Po prohlídce naším strojníkem Petrem Stokláškem a obeznámení se se stavem techniky zastupitelstvem naší obce bylo rozhodnuto, že se na začátku příštího roku toto vozidlo pořídí. Je to auto typu CAS, jedná se tedy o cisternu o objemu 2 000 l vody, s vlastním čerpadlem, vysokotlakým hasicím zařízením, výsuvnými úložnými prostorami s roletami pro uložení všeho potřebného vybavení, osvětlovacím výsuvným stožárem atd. Bude to první cisterna v historii obce a pro nás velký pomocník při zdolávání všech typů mimořádných událostí.

Opravdu VELKÉ poděkování patří zastupitelstvu obce. Za působení tohoto zastupitelstva se podařila kompletní výměna ochranných oděvů a přileb, modernizace technického vybavení v podobě kalového čerpadla, elektrocentrály, motorové pily, větší spojové techniky a dýchací techniky. Z velké části vše pořízeno z dotačních titulů Zlínského kraje. Dále byl pořízen nový dopravní automobil DA Ford Transit za přispění dotací Zlínského kraje a GR HZS ČR. Naše jednotka tak je na opravdu velmi vysoké úrovni materiální i schopnosti našich členů.

Přeji vám klidné dny.

Za JSDHO Mysločovice

Libor Utinek, vedoucí jednotky

Cestování v době covidové aneb Nový druh cestovního sportování

Vážení spoluobčané, touto cestou bych se s vámi rád podělil o mé cestovatelské zkušenosti z první poloviny tohoto šíleného roku. Pokud jsme si ještě v zimě mysleli, že rok 2021 bude po sportovní stránce lepší než předchozí, byli jsme na omylu. Vlny pandemie opět ochromily pořádání sportovních akcí a celý půlrok se soutěže přehazovaly do jiných termínů nebo se rušily úplně. Některá sportovní odvětví byla postižena hodně a pro některé sporty bylo prakticky nemožné kvalitně trénovat. Nejlépe na tom byly a jsou sporty, které nejsou závislé na vnitřních prostorech. Trénink byl a je vždy jedna věc, ale pak chce samozřejmě sportovec zúročit svou přípravu na závodech nebo zápasech. V tomto uplynulém pololetí se účast na závodech nebo zápasech podmiňovala různými podmínkami a každý okolní stát přistupoval k nastalé situaci jinak. Díky tomu, že je dcera Kristýna v BMX české reprezentaci mládeže, jsme už od zimních měsíců pozorně sledovali situaci ohledně covidu

ve všech zemích Evropy. Vypsání kalendář závodů křižoval celou Evropu a termíny byly vždy s velkým otazníkem.

První naše zastávka měla být v lednu v podobě soustředění ve Španělsku. To však nebylo možné z důvodu uzavřených sportovišť a karantény po příjezdu tam. Během února nás tak čekalo první soustředění v italské Veroně, ve státě, kde covid nastartoval svůj rozběh do celé Evropy. Osobní obavy z možného nakažení v této oblasti jsem si moc nepřipouštěl, protože režim a pohyb na tomto soustředění byl dán tak striktní, že přijít přímo s někým do kontaktu bylo skoro nemožné. Odjezdu tedy předcházelo zjišťování podmínek pro vstup do Rakouska a Itálie – zařídit všechny povinnosti, které vyplývaly pro cestu a pobyt. V té době bylo před cestou nutno mít negativní antigenní test – ne starší než 48 hodin. Samozřejmě vše bylo vázáno na překročení hranic do Itálie. Dále pak musel být vyplněn a elektronicky zaslán příjezdový formulář na

italskou hygienickou stanicí, bylo potřeba mít u sebe vytištěné čestné prohlášení o účelu cesty, potvrzení o ubytování, od Českého svazu cyklistiky vystavené potvrzení o účasti na tréninkovém kempu. Možná se ptáte, proč nemohlo být soustředění pořádáno u nás v Česku. Bohužel v té době to bylo zakázáno a naopak Itálie za určitých opatření toto umožňovala. Dalším faktorem pro Itálii bylo i to, že počasí v únoru je tam již perfektní a hlavně se tam pak za měsíc měl uskutečnit první závod Evropského poháru. Vše jsme tedy vyřídili a oběhali. Pokud se tomu člověk věnuje, jde vše rychle a bez problémů. Vyplnění italského elektronického formuláře není nijak složité a s případným překladem vždy pomůže Google. Když se vrátím k cestě samotné, to byla další fáze. Přečesání hranic z Česka do Rakouska – na české straně nikdo, ale hned nato nás naopak Rakušáci zastavují. Chtějí jak vidět negativní testy, tak znát účel cesty, dokonce chtěli vidět i mezinárodní cyklistické

licence. Podmínkou totiž bylo, že pokud cestujeme do Itálie, Rakousko musí být pro nás pouze tranzitní zemí. To mi bylo zdůrazněno a dokonce mi na ukazateli stavu paliva byla zkontrolována jeho hladina. Takže co nejméně zastávek a žádný pobyt na území Rakouska. Cesta přes Rakousko byla bez dalších kontrol a překročení hranic do Itálie také bez kontroly. V tu dobu byl samozřejmě náš negativní test na covid platný a v Itálii na hygieně měli již zaslaný příjezdový formulář. Zajímavostí ještě bylo, že i když cestovalo více Čechů, každá rodina musela jet svým vozem a nebylo možné společně cestovat. Jinak byste všichni museli mít v autě po celou dobu cesty nasazenou roušku. Měsíc únor byl i v Itálii, co se týká opatření o pohybu, skoro jako u nás. Otevřeny jen malé obchody s potravinami a sportoviště mohli k tréninku využívat jen registrovaní sportovci s licenci v omezeném počtu. Volný pohyb byl také zakázán a my se vlastně pohybovali autem jen na tréninkovou dráhu a zpět na ubytování. To mohlo být policií kdykoli kontrolováno a s kontrolou jsme se i setkali. Co se týká samotného tréninku, tak ani já jako rodič/doprovod jsem nemohl vstoupit na sportoviště a po celou dobu mohl být jen na určeném místě. Trenér musel mít celou dobu nasazenou roušku a sportovci mohli sundat roušku jen na dráze. Za těchto opatření jsme ale i tak kvalitně odtříbovali pět dnů a za obdobných podmínek se vrátili zpět do Česka. Před cestou zpět opět negativní test v Itálii, příjezdový formulář do Česka, negativní test po příjezdu, samoizolace... Za celou dobu jsme přišli do styku jen s českými sportovci a trenérem, rakouským celníkem a italským policistou. Co mě však pozitivně překvapilo – jak striktně Italové vše dodržovali. Pokud jsem někoho viděl, tak měli všichni roušky, všude, i na samotách, benzínky byly samoobslužné a platby možné jen kartou. Ubytování bez kontaktu s majitelem objektu. Jako bychom najednou nepotřebovali nikoho a nic k tomu, abychom mohli fungovat na cizím území a v období pandemie. Bylo až legrační, že vlastně cestujete přes půl Evropy a všehovšudy se přímo setkáte s pár lidmi.

Situace se nadále různě měnila a nakonec se zmíněný první Evropský pohár v italské Veroně posunul až na květen. Mezitím došlo ke zrušení Evropského poháru v Belgii a Lotyšsku. Následná cesta v květnu do Itálie byla prakticky za stejných podmínek jako na soustředění v únoru. Jen s tím rozdílem, že se již jednalo o závod. Tím pádem se očekávala jiná opatření na závodě. Pohyb po městě byl již volnější, ale stále jste nemohli volně cestovat mezi italskými regiony – to by bylo podmíněno dalšími negativními testy v Itálii. Na závodě pak bylo vše rozděleno do zón, kde mohli jen závodníci a kde mohl jen doprovod. Přítomnost diváků stále nebyla možná a závody tak byly bez nich. V hledišti jsme byli jen my jako doprovod a po

celou dobu samozřejmě nasazenou roušky, dezinfekce a velké rozestupy. S dcerou jsem se vždy setkal až po závodech. Na tribunách se stále pohybovala ochranka, která kontrolovala nasazení roušky. Tohoto závodu se zúčastnilo přes 1 000 závodníků. Cesta zpět a následné podmínky po příjezdu u nás opět stejné jako v únoru.

V červnu nás čekal další Evropský pohár ve Francii, kousek od Marseille. Cesta dlouhá, víc než 16 hodin, ale zajímavostí byly rozdílné podmínky! Cestovali jsme přes Německo, kde stačilo pro tranzit jen čestné prohlášení. Do Francie pak negativní test. Další opatření však žádná... Překvapilo mě naopak, jak mají Francouzi mírná opatření – roušky jen ve veřejných budovách. Venku na závodě nikdo nepožadoval roušky a prakticky jsem měl pocit, jako by tu nikdo nic neřešil. I tak jsme samozřejmě zodpovědně roušky používali a dbali zvýšené opatrnosti. Zajímavé bylo sledovat, že policisté nebo zdravotníci měli stále a všude zakrytá ústa a rukavice, po nikom však nepožadovali roušky. Smutné bylo, když jsme byli ve francouzském

byla bez kontrol. Ubytování proběhlo i se setkáním s pronajímatelem. Vstup na závodě bylo opět i s diváky a bez nařízených rozestupů na sedacích. I tak ale bylo kontrolováno zakrytí obličeje, a to bylo neustále hlídáno pořadateli. Pohyb v Belgii – roušky na veřejných místech a ve vnitřních prostorech. Lidé venku zodpovědní a používali roušky. Přirovnal bych to k situaci nyní u nás... Cesta z Belgie pak opět ve znamení příjezdového formuláře a negativního testu.

Měli jsme ještě absolvovat Mistrovství světa v Holandsku, ale to bylo bohužel nakonec pro mladší kategorie zrušeno. Situace v Holandsku není až tak dobrá a stále tam platí příjezdová karanténa. Otázkou tak zůstává, zda proběhnou tento rok naše další závody v Portugalsku, Lotyšsku a opět v Holandsku. Momentálně se nedá předvídat...

V Česku nyní od začátku léta závodíme a podmínky sportu u nás asi všichni známe. V našem sportu je to prakticky podmíněno jen pohybem se zakrytými ústy, čestným prohlášením, jinak ale žádná momentální opatření.

Lidlu a čekali na pokladně, před námi všichni platili buď kartou, nebo hotově, najednou ale přišel k pokladně nějaký chlápek a zaslechli jsme, jak k ní říká, že jsme Češi, a ukázal na nás. Když jsem pak chtěl platit, tak mi nebylo umožněno zaplatit hotově a mohl jsem použít jen platební kartu. Bohužel takovou vizitku jsme tam měli! Pro mě trochu nepochopitelné s ohledem na opatření u nich na závodě... Na tomto závodě bylo více než 1 500 jezdců, většina roušky ale nosila a dle svého svědomí dbala vlastní ochrany. I tak ale oproti Itálii rozdíl – na tribunu mohli diváci bez omezení a klidně i bez roušek, pohyb venku bez omezení, žádné kontroly na hranicích, otevřeny bazény a veřejné akce povoleny. Cesta domů bez negativního testu před odjezdem. Doma pak příjezdový formulář, negativní test, případná samoizolace.

Další zastávkou v zahraničí bylo Mistrovství Evropy v Belgii – a opět úplně jiné podmínky. Belgie nepotřebovala žádný příjezdový formulář pro vstup a dokonce už byla zrušena i příjezdová pětidenní karanténa. Negativní test pro vstup jsme udělali a cesta tam přes Německo

Každý se chová dle svého vlastního svědomí. Chování lidí u nás na závodech bych trochu přirovnal ke zkušenostem z Francie. Naopak oproti nám pak Italové nebo Belgičané byli na sportovištích více zodpovědní.

Tolik mě tentokrát trochu sportovně cestovatelské okénko a mé zkušenosti z cestování v této době. Samozřejmě je třeba zmínit, že jarní karantény po příjezdech byly pro děti díky distanční výuce jednodušší. Ve výsledku se ale dalo sportovat i cestovat na tyto akce, jen muselo být vše pečlivě plánováno a respektováno se každé opatření dané země. U nás v Česku jsme oproti některým zemím bez relativních sportovních omezení a například Německo, Holandsko nebo Švýcarsko mají stále omezené sportovní akce, třeba naší disciplíny BIKROS. Další mezinárodní závody už ale v propozicích zohledňují očkování sportovce i doprovod a díky tomu je pro nás nyní již vše jednodušší. Uvidíme však, jakým směrem tento rok budou sportovní akce dál pokračovat.

Sportu zdar!

Václav Utinek

Oravské Beskydy

I přes nejistotu v kontextu s aktuální epidemiologickou situací se podařilo také v letošním roce uskutečnit turistický zájezd TJ Sokol Mysločovice. Cílem našeho pobytu ve dnech 2.–6. července bylo tentokrát třetí nejvyšší pohoří našich východních sousedů – Oravské Beskydy.

V pátek v časných ranních hodinách vyjíždí autobus a dva osobní vozy účastníků směr Slovensko. Při přejezdu hranice přichystané doklady o očkování či negativní testy zůstávají v zavazadlech a také díky žádným kontrolám nemáme zdržení. S krátkými zastávkami jedeme přímo do místa našeho pobytu – penzionu Zelený dom v obci Vitanová v blízkosti Oravské přehrady, polských hranic a Západních Tater. Ubytováváme se v příjemném rodinném penzionu, kde máme k dispozici i krytý bazén, fitness tělocvičnu či příjemný prostor venkovního krbu s posezením pro všechny účastníky.

Jelikož jsme měli obavu, že po dvou dnech přestanou platit naše certifikáty o negativních testech na covid, jedeme vzápětí téměř všichni navštívit nedaleký aquapark v Oravicích. Někteří volí starší lázně s klidovými bazény, jiní si vybírají nový aquapark plný zážitkových atrakcí, jako jsou tobogány, umělé vlny, gejzíry či vodní masážní trysky. Teplá až horká lázeň v bazénech nám pomohla od únavy z delší cesty a čeká nás první večere u paní domácí, která celý náš kolektiv dokáže obsloužit se svou dcerou. Můžu potvrdit, že skvělé recenze o výborných polévkách rozhodně nelhaly.

Ráno po snídani vyjíždíme směr Západní Tatry. Velká skupina účastníků se dává na túru k Roháčskému vodopádu a k Roháčským

plesům, část účastníků má cíl u bývalé Ťatliakovy chaty, někteří navštíví skanzen Muzea oravské dědiny a nejobdivnější si troufnou na hlavní hřebenovou túru. V podvečer se všichni vracíme společně zpět. Po večeri někteří navštíví zdejší bazén a saunu, část fotbalových fanoušků jde sledovat čtvrtfinálový zápas naší fotbalové reprezentace proti Dánsku do místní „krčmy“.

Třetí den pobytu máme v plánu navštívit Oravskou přehradu a zajímavé poutní místo Rio de Klin nedaleko od městečka Námes-

tovo. Poutní místo je zajímavé kopií sochy Ježíše Krista na vrcholu hory Grapa, kam se stoupáním vydáváme po křížové cestě. Mimo hlavní sochu zde nacházíme i sochu papeže, výstavu obrazů a fotografií největších soch Ježíše na světě a další výstavy s náboženskými motivy. Naši pozornosti neujde ani pojezdny bufet v blízkosti našeho parkoviště, jenž nás překvapil svou pestrou nabídkou ovocných vín. Vracíme se k vodní nádrži Oravská přehrada. Výletní lodí, ze které pozorujeme vrcholky Západních Tater a Oravských Beskyd,

Z vrcholu Babí hory

plujeme přehradou okolo ptačího ostrova plného létajících tvorů a při zastávce na Slanickém ostrově navštívujeme zdejší kostel a muzeum uchovávající historické artefakty umění zdejšího kraje a z osad zatopených přehradou. Po návratu a dobré večeři posedíme u plápolajícího ohně v krbovém altánu a připravujeme se na další den, kdy nás čeká příjemné počasí a výstup na nejvyšší horu Oravských Beskyd – Babí horu, vysokou 1 722 m.

Ráno vyjíždíme do základního tábora pro výstup na vrchol a to do osady Slaná voda. Jde o bývalé lázeňské místo s restaurací, naučnou stezkou a nedalekým rašeliništěm. Většina účastníků se vydává zdolat nejvyšší vrchol pohoří – byť někteří tuší, že to bude nad jejich síly. Cestu na vrchol bylo možno ukončit u muzea Hajníkovy ženy, u dvou po turistické cestě vystavěných rozhleden či u jiných odpočinkových míst. Velká skupina došla krásným prostředím národního parku až na vrchol hory, odkud se za příznivého počasí všem odkrývají nádherná panoramata okolních hor a také výhledy na polské území. Po odpočinku a občerstvení se vydáváme na cestu zpět a to přes vrchol Malé Babí hory, která ale neodpovídá svému názvu, neb „malá“ rozhodně nebyla a způsobila asi hodinové zpoždění při návratu do základního tábora v místě Slaná voda. Jedeme opět do našeho přechodného domova, po večeři si opět vychutnáme posezení u domácího krbu a jdeme unaveni brzy spát.

Ráno je dnem loučení s majiteli a vydáváme se směrem k domovu. Po cestě zastavujeme u Šútovského jezera, kde si někteří z účastníků i zaplavou či alespoň namočí unavená chodidla do průzračné vody a také se občerství ve zdejší restauraci. Druhá zastávka je nedaleko našich hranic. Za Povážskou Bystřicí navštívujeme u obce Zádiel zdejší úžasný kaňon. Restaurace, respektive bufet u místního campingu nám nabídl občerstvení a my mohli ještě zhlédnout krásné místo Zádielské doliny, kde mohutné okolní skály sevřely potok a cestu do užoučkého místa tak, že se dá projet po cestě jen jedním vozidlem, a v jeho blízkosti navštívujeme symbolický hřbitov horolezců.

Naše letošní putování horami a přírodou mělo být doprovázeno různými omezeními vzhledem k epidemiologické situaci. Naštěstí se ukázalo, že byť jsme byli připraveni na přísnější podmínky pro cestování, nic nám letošní turistiku nezkazilo a příznivé počasí, které turistice přálo, nám umožnilo absolvovat prakticky všechny předem plánovaný program. Všichni jsme se vrátili domů plní dojmů z poznání dalších míst a s vědomím, že jsme při turistice opět udělali také něco pro své zdraví. Poděkování patří určitě majitelům penzionu Zelený dom ve Vitanové a také našemu dopravci panu Hubíkovi za spolehlivou dopravu na všechna navštívená místa.

Zdeněk Gazdóš

Poutní místo Rio de Klin

Sbor dobrovolných hasičů Mysločovice

pořádá v **sobotu 4. září 2021**

11. ročník pohárové soutěže žákovských
družstev v požárnímu útoku

O POHÁR STAROSTY OBCE MYSLOČOVICE.

Začátek je v **9:00 hod.**,

Podmínky soutěže :

- soutěž je vypsána pro kategorie mladší a starší žáci
- pravidla dle směrnic ZLMH
- startovné 100 Kč
- soutěží se na vlastní nebezpečí

Rezervace startovního pořadí a případné dotazy na tel. č. 606 746 563

OZNAMUJEME OBČANŮM, ŽE VE STŘEDU 15. ZÁŘÍ PROBĚHNE SBĚR NEBEZPEČNÉHO ODPADU

KDE: před budovou hasičské zbrojnice

KDY: od 16 do 18 hod.

CO: pneumatiky, ledničky, televizory, monitory,
rádia, akumulátory, chemikálie, zářivky atd.

